

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สัตว์ในวัด

วัดเรานี้สัตว์ที่จะมากขึ้น ๆ ทุกวันคือ นกยูง กระเจงหรือไก่ เตี้ยวันนี้จะไม่เข้าร้อยแล้วเหรอ กลางคืนมันไล่หยอกกันตบตบ ๆ มากขึ้นทุกวัน ภาษาภาคอีสานเขาเรียกไก่ภาคกลางเรียกกระเจง เตี้ยวันนี้มากขึ้นทุกวัน ๆ แล้วชอบเที่ยวกลางคืนด้วย กลางวันเขาก็ไป แต่กลางคืนเที่ยวชอกเที่ยวแซก เต็มวัดเตี้ยวันนี้ อันนี้จะมากขึ้น นกยูง กระเจง นอกนั้นก็ดูไม่เห็นอะไร

นกยูงวัดท่านจันทร์ เมืองกาญจนบุรีนั้นไม่รบกวณคน ไม่อยู่กับคน พอตอนเช้าเขากินอาหารที่พระจัดให้ แจกอาหารให้พวกนกยูง พวกหมู ถึงเวลาเขาก็มา พอกินเสร็จแล้วเขาก็ขึ้นเขาเลย เขาไม่ยุ่งกับพระ แต่พวกนี้ยุ่ง พวกกระเจงเตี้ยวันนี้มากขึ้น ไม่ใช่ น้อย ๆ นะเตี้ยวันนี้ เธออยากจะทำร่วมร้อยแล้วมั่ง ดุมันมากขึ้นทุกวัน ๆ กระเจงทางภาคอีสานเขาเรียกไก่ มากขึ้นทุกวันนะสัตว์อันนี้

กลางคืนเราเดินจงกรมอยู่ มันวิ่งปุบปับ ๆ มันชอบเที่ยวกลางคืนด้วย กลางวันมันก็ไป กลางคืนก็ไป แต่กลางคืนรู้สึกว่าจะดงลั่นนะ ไส้หยอกไล่อะไรกันก็ไม่รู้ เราก็กินรำพึงในใจเหมือนกัน เออ พวกนี้มาอยู่กับวัดไม่ได้ระเวียงระวัง อยู่สะดวกสบาย สัตว์บางประเภทกินอาหารกับพระ อย่างพวกที่วานี้ก็กินกับพระ เอาอาหารให้กระรอก กระแต พวกนี้ไปกินอยู่ข้างล่างพวกข้าวพวกอะไร เราไปดูตามร้านเป็นประจำทุกวัน อาหารพระท่านเอาไปใส่ร้าน ๆ ท้ววัด เราก็กินตามดู ถ้าตรงไหนบกพร่องก็ไปเพิ่มให้ ๆ เขากินอย่างนี้จะ เขาเที่ยวสนุกสนาน ไม่ได้ระวังภัยระวังเวร กลางคืนเขาเที่ยวพวกกระเจงหรือไก่ ภาคอีสานเขาเรียกไก่ มีมากขึ้นทุกวัน นกยูงก็มากขึ้นทุกวัน

ไม่ได้เหมือนอย่างวัดท่านจันทร์ วัดท่านจันทร์ถึงเวลาเขามากิน ตอนเช้ามากินทั้งหมดทั้งนกยูง พอกินอิ่มแล้วเขาก็นอน เขาก็นอนแล้วเขาก็นอน บ่ายสามสี่โมงเย็นแล้วลงมาทำเลที่เคยกินอาหาร พอกินแล้วหายเงียบ ๆ แต่วัดเรานั้นไม่ไปไหน มันยุ่งอยู่ในนั้น อันนั้นเขาก็นอน เราไม่มีเขาให้มันขึ้นมันก็เที่ยวอยู่ในวัด มากขึ้นทุกวันกระเจงหรือไก่ แล้วเชื่องมากเสียด้วย ไม่สนใจกับคน

ที่วัดท่านทุยก็มีงูเหลือมอยู่นะ เราไปคราวที่แล้วท่านว่าระยะนี้ไม่เห็นเลย คืองูเหลือมกับสัตว์เหล่านี้กินเร็วที่สุด ลักษณะใบ ๆ นะแต่เวลากินกินได้กระทั่งแมว แมวนี้สติดี รวดเร็ว แต่งูเหลือมก็กินได้ เรียกว่ามันมีวิชารวดเร็วยิ่งกว่าแมวอีก ไม่งั้นมันกินแมวไม่ได้แหละ ทางภูวเราก็ได้สั่ง ไปสั่งเลยละภูว คือพวกไก่พวกอะไรเต็มอยู่ต้นไม้หมด มันขึ้นไป ๆ กินหมดเลยไก่ กินตามต้องการของมันละ อิ่มแล้วก็ไป เช่นวันหนึ่งตัว

หนึ่ง หรือที่วันตัว ไก่เต็มอยู่ที่วัด..หมด งูเหลือม เลยสั่งท่านอุทัยให้จับไปปล่อยที่อื่น
ภูเขาสูงไกลๆ จะมาปล่อยแถวนี้ใกล้ๆ ไม่ได้ ไปปล่อยแถวภูสิงห์ ภูลังกา จับได้ ๓ ตัว
เวลานี้ค่อยเจียบไปวางั้น อย่างนั้นละงูเหลือม

จะทำยังไง สงสารทุกประเภทสัตว์ที่มาอยู่ในวัด เลี้ยงกันแล้วมากินให้เห็นต่อ
หน้ามันดูไม่ได้นะเรา นี่ละที่จับไปปล่อย มันกินกันนะ จับไปปล่อยเรื่อย ในวัดเรานี่ตัว
ไหนมันเก่งๆ มันกินเขา เอาไปปล่อยวัดถ้ำกลองเพล ภูเขากว้างๆ เอาไปปล่อย บอก
ท่านเพ็งว่ามาปล่อยสัตว์ ท่านเพ็งท่านก็ไม่ว่าอะไรเพราะมันกว้างขวางแถวนั้น ที่นี้มัน
แคบ

สังเกตดู ๑๕ วันมาวันหนึ่งงูเหลือม กินหนูนี่มองไม่ทันนะ มันมีร้านอาหารอยู่
ข้างบน หนูมากินอาหารกลางคืน เวลามันจะกินมันจะมอดักอยู่นั้นละงูเหลือมมอดักอยู่
นั้น ปืบเดียวเลยๆ ได้ทุกตัวไม่เคยเลื่อน เร็วขนาดนั้นงูเหลือม เลยต้องจับงูเหลือมตัวนี้
ไปปล่อย ๑๕ วันมาที่ กำหนดไว้ ๑๕ วันมาที่หนึ่ง กินอิมเต็มที่แล้วไป เพราะหนูมัน
เยอะ ขึ้นไปเดี่ยวเดี่ยวปืบเลยๆ เลยจับไปปล่อยพวกงูเหลือม ในวัดนี้ไม่มีละปรากฏว่า
ไม่มี เราสั่งเลยบอกว่าถ้าเป็นประเภทงูให้จับเลย เพราะคนมันล่าสอนไปมา แล้วบางที
ไปหยอกไปเล่น ที่นี้มันผูกโกรธผูกแค้นคนไปเซ่อๆ ซ่าๆ เดี่ยวมันฉกเอา เลยพวกงู
เป็นพิษไม่มีพิษจับทั้งนั้นละ เอาไปปล่อย เดี่ยวนี้ไม่ปรากฏมีงู

เดี๋ยวนี้พวกไก่พวกกระเจงกำลังมากกลางคืน วิ่งเพ่นพ่านๆ พวกกระเจง มันเที่ยว
กลางคืน มากด้วยนะไม่ใช่บ่อยๆ ชอบเที่ยวกลางคืน เราเดินจงกรมมันวิ่ง ก็มันอยู่กับ
คนมันจะไปกลัวอะไรเรา เราเดินจงกรมอยู่มันยังวิ่งตัดหน้าเราปุ๊บ มันไล่กัน มันวิ่งไล่
กันตัดหน้าเราเดินจงกรมอยู่ เร็วเสียด้วยนะ ปุบปิบๆ ไล่กันกลางคืน แล้วมากขึ้นทุกวัน
เดี๋ยวนี้อย่างน้อยคงไม่ต่ำกว่า ๕๐ ละกระเจง มากขึ้นทุกวันๆ ต่อไปนี่เต็มวัดละ ส่วนงู
เราจับเลยละ สัตว์เหล่านี้ไม่จับ พวกนี้ไม่จับ ปล่อยตามธรรมชาติ ส่วนงูจับ สั่งพระ
ทั้งหมด ใครเจอที่ไหนให้จับงู เพราะมันเป็นภัยต่อคนด้วย คนเข้ามาในวัดนี้ไม่มี
กำหนดกฎเกณฑ์ อยากมาเมื่อไรก็มา ที่นี้มันงูเป็นพิษก็มีสิ เลยต้องได้จับเอาไปปล่อย
นอกวัดๆ

ไล่หนูบางทีหลงทางมากฤกษ์ไม่ถูก อยู่ร้านนี้แล้วอยู่ร้านนั้นนะหนู มันมากจริงๆ
นะหนู กลางคืนถึงรู้ว่ามันมาก มันมากินอาหารที่ไว้นั้น มาร้านไหนๆ เต็มแต่หนูทั้งนั้น
เราเห็นมันยั่วเยี้ยๆ มากนักก็ไล่แตกจากนี้ไป ไปร้านนั้นแตก ไล่ร้านนั้นแตก ไปร้านนั้น
ไล่ไปไล่มาเจ้าของหลงทิศที่นี้ ไปทางฤกษ์ไม่ถูก คือออกจากร้านนี้ไปร้านนั้น ออกร้านนั้น
ไปร้านนั้น มันมีตั้งแต่หนูเต็ม ที่นี้ไล่ร้านนั้นไล่ร้านนี้ ไล่ไปไล่มากลับฤกษ์ไม่ถูก ขบขันดี
มันมากพวกหนูมาก พวกภาวนาข้างในตั้งใจตั้งใจภาวนานะ อย่ามาเหยาะๆ แหยะๆ

เล่นๆ นะ เราหนักใจมากนะเดี๋ยวนี้ มันมีพวกกาฝากเยอะ พระก็พระกาฝากขับไล่ไปเร็วๆ นี้ มันอยู่ข้างนอกวัดบ้างอะไรบ้างเป็นพระกาฝาก อยู่ข้างในนี่ก็จะมีพวกกาฝากทำให้หนักใจมากนะ

ให้ตั้งใจภาวนาทำให้สงบ อย่าคิดอย่าส่ายอย่าแส เรื่องใครก็ตามอย่าถือเป็นเรื่องสำคัญ ยิ่งกว่าเรื่องที่มันคิดมันปรุงขึ้นจากใจตัวเอง ตัวนี้ตัวเป็นภัย มันคิดเรื่องนั้นคิดเรื่องนี้ คิดไปไม่หยุดไม่ถอย นี่ละจิตตัวนี้ตัวอันธพาล บังคับอย่าให้มันคิดไป ดูหัวใจตัวเองตัวเป็นอันธพาล ตัวนี้เป็นอันธพาล มันไปคิดว่าคนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี ยกโทษคนนั้นยกโทษคนนี้ ตัวอันธพาลไม่ยกโทษมัน มันก็ยังสนุกเฟ้นฟ่าน เป็นอย่างนั้นละ นักภาวนาดูตั้งแต่ภายนอกไม่ดูตัวเอง เสีย ผิด

ดูหัวใจ มันแป๊บออกมาคิดปั๊บ มีสติแล้วมันจะดับทันที ถ้ามีสติครอบตลอดคิดไม่ได้มันไม่คิด สติสำคัญมาก ใครภาวนาถ้าสติจับติดตลอดเวลาแล้วกิเลสจะไม่เกิด ถ้าเปลวเมื่อไรปั๊บออก นั่นละเวลามันออกกิเลสออกไปพร้อมกัน ไปเอาไฟมาเผาเรา ถ้าสติมีอยู่แล้วไม่ออก สงบ ต่อไปนานเข้าๆ ก็สงบๆ แน่นหนามั่นคงขึ้น เพราะสติควบคุม ถ้าภาวนาไม่มีสติไม่เป็นท่า พวกมันจាំให้ตี สอนทุกแง่ทุกมุมละ มาภาวนาอย่าไปดูใคร ดูหัวใจเจ้าของ

หัวใจนี้เป็นอันธพาลทุกคน มันหากคิดส่ายแสเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่ไปหมด ให้ดูมันคิด สติมีอยู่นี้ตีปั๊บๆ แล้วมันจะไม่คิด อันธพาลจะไม่ออก เจ้าของก็จะสงบเย็น ความกระทบกระเทือนกันก็มีน้อย ที่กระทบกระเทือนกันจากเรื่องนี้ละอันธพาลภายใน คิดยกโทษยกกรรมคนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี เจ้าของไม่ดีไม่ดู ถ้าดูตัวนี้แล้วมันจะไม่ยุ่ง จាំให้ตี สตินี้สำคัญมาก ที่เล่ามาเหล่านี้เราทำหมดแล้ว ทำหมด เพราะฉะนั้นจึงเป็นแนวทางที่มาสอนคนอื่นอย่างแน่นอนอนแมนย่า ไม่ผิด เราได้ปฏิบัติมาแล้ว สติจับติดตลอดอยู่กับใจแล้วความคิดความปรุงที่เป็นภัยมันจะปรุงไม่ได้คิดไม่ได้ ต่อไปก็เป็นความสงบเย็นขึ้นมาๆ เท่านั้น

วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมากนัก ให้พากันตั้งใจภาวนา วัดนี้เป็นสถานที่ภาวนา ไม่ใช่สถานที่ก่อเหตุก่อภัยก่อเรื่องก่อราวในที่ต่างๆ ในบุคคลต่างๆ มีมากเท่าไรหาเรื่องใส่กันเรื่อยๆ พวกนี้พวกอันธพาล มาอยู่ภาวนาเพื่อให้สงบใจนี้มันกับส่งเสริมอันธพาลคือความคิดความปรุงให้ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมมากขึ้นไป เลยเป็นไฟเผากัน เต็มทะเลาะกัน เราบอกตรงๆ นะ ถ้าทราบว่าร่ายไหนทะเลาะแล้วจะไม่วินิจฉัย ไล่ทันทีเรา นี่มันอยู่ภายในชิ สุขอยู่ภายในมันไม่ให้เรารู้ละชิ ถ้าเรารู้เราไม่ยากละ เราพูดจริงๆ เราไม่เหมือนใครเด็ดขาดมากที่เดียว ว่าอะไรเป็นอันนั้นๆ เลย ถ้าลงได้เด็ดเด็ดจริงขาดจริง อย่าให้มีนะ

เรื่องเหล่านี้ ภาวนาให้ดูหัวใจ ตัวอันธพาลอยู่ที่หัวใจ สติตั้งไว้ตรงนั้น มันจะคิดเรื่อง
อะไรดูเจ้าของ แล้วต่อไปจิตจะสงบได้ วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละเหนื่อย เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*